

گفت و گو با علی کشفیا، رکورددار قهرمانی پارالمپیک والیبال نشسته جهان

با اولین حضور قهرمان جهان شدیم

امروز، موفقیت‌های تیم ملی والیبال نشسته همگی مدیون جانباзانی است که با ورودشان به عرصه ورزش قهرمانی، آن روحیه جهادی و خستگی‌ناپذیری را از خط مقدم به زمین بازی آوردند. حاج علی کشفیا نماد آن انسان‌های پرتلاش و با روحیه است که زمانی با بازی و حالا نیز با سرپرستی تیم ملی، آن روحیات را هنوز در این تیم حفظ کرده است. در این ماه‌های پرآشوب اخیر که همراه با هجمه ضدانقلاب به ورزشکاران ملی‌پوش کشورمان بود قهرمانی تیم والیبال نشسته کشورمان در مسابقات جهانی و تصویر سجده دسته جمعی بچه‌های ملی‌پوش بر پرچم مقدس کشورمان بازخوردهای امیدآفرین بسیاری در بین رسانه‌ها و مردم کشور داشت. در این روزها خواندن روایت یکی از قهرمانان پرافتخار والیبال نشسته کشورمان قطعاً جذاب خواهد بود و همچنین ضرورت روایت قهرمانی‌های ورزشکاران را در رسانه و قالب‌های متنوع هنری نظیر سینما عیان‌تر می‌کند.

مرتضی
اسدزاده
مصاحبه

عوارض همین رژیم‌ها کلیه‌هایش اختلال پیدا کرده. تا اینکه وقتی ۹ سال داشتم، ایشان از دنیا رفت. علاوه بر پدرم، دایی من آقای گوهرخانی یک آدم ورزشی بود و در آن برهه به عنوان مسئول تربیت بدنی ارومیه فرد شناخته‌شده‌ای بود و من به واسطه ایشان به والیبال علاقه پیدا کردم. بعدها در مدرسه قدس تبریز توی زنگ ورزش از معلم‌مان آقای عزیزی، حرکات اصولی والیبال را یاد گرفتم. کم‌کم در والیبال جدی‌تر شدم.

الگوی من «یدالله کارگرپیشه» بود

علی کشفیا هستم. متولد آذرماه سال ۴۲ تبریز. مرحوم پدرم، آقا محمدحسین کارمند اداره مخابرات بود. پدرم به‌صورت حرفه‌ای کشتی می‌گرفت و در زورخانه محله‌مان صاحب نام بود. پدرم به خاطر مسابقات کشتی، رژیم می‌گرفت و به دلیل

”

توی جنگل
آلوانان سردشت
مشغول مین
یابی بودیم که
رقتم روی مین...
موج انفجار مرا از
زمین کند و به بالا
پرت کرد